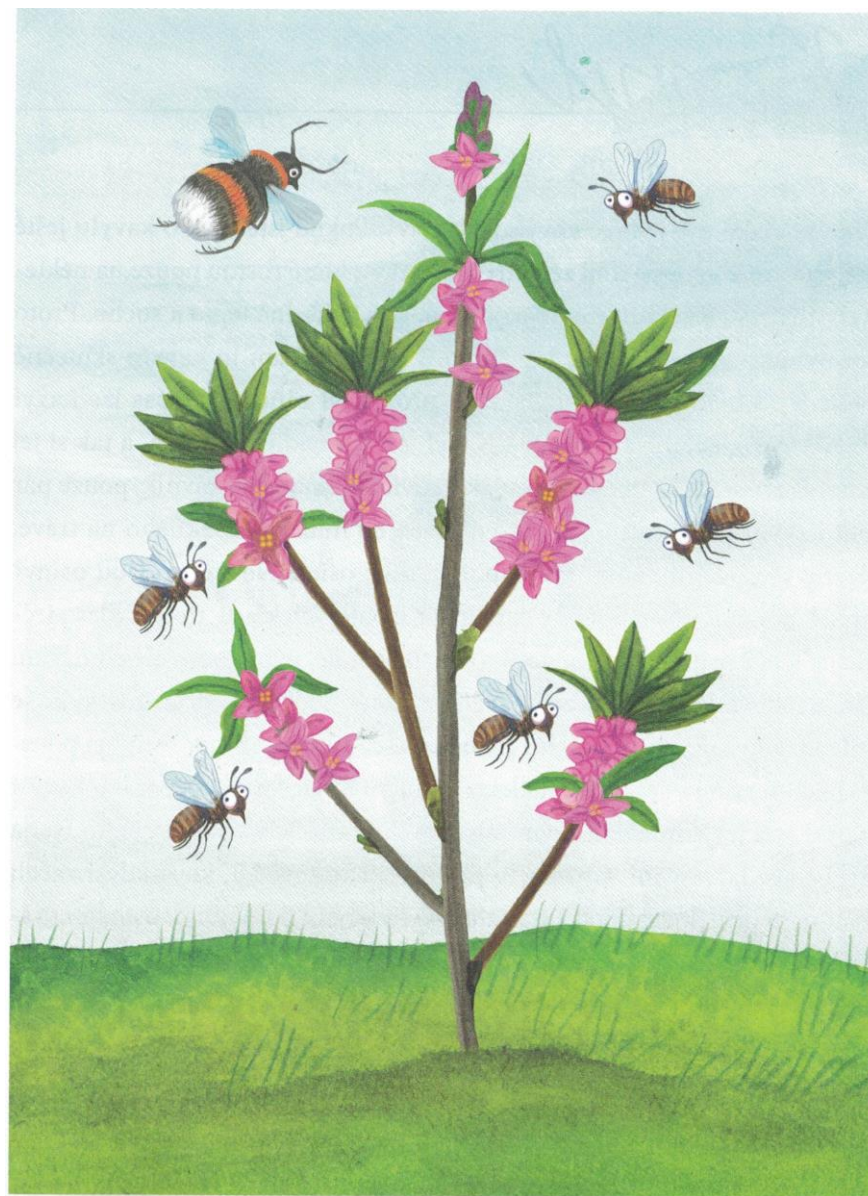

Lýkovec

Tak na **lýkovec** si dejte pozor! Raději se k tomuto keři moc nepřibližujte. **Lýkovec** je sice krásný, ale také nebezpečný. Již pouhé dýchání vůně **lýkovce** způsobuje malátnost a bolesti hlavy. Když se **lýkovce** dotkneme, můžeme si vyvolat na kůži vyrážku. Avšak smrtelně jedovaté jsou až bobulky **lýkovce**. Mají červenou barvu a naštěstí chutnají tak odporně, že se nedají ani spolknout. Jenže i po vyplivnutí dají **lýkovcové** bobule pěkně na pamětnou. V ústech zanechá **lýkovec** člověku takové pálení a škrábání, jako by už byla smrt na jazyku. S **lýkovcem** tedy nejsou žádné žerty. Jak **lýkovec** poznáte? Brzy z jara podle květů. **Lýkovec** kvete převážně růžovými či fialovými květy, které hustě obrůstají konce větvíček a náramně voní. Po odkvětu je vystřídají protáhlé červené bobule těsně se podél větvičky. Listy **lýkovce** vypadají jako dlouhé zelené jazyky vyplazené do všech stran. Jak už prozrazuje jeho název, z **lýkovce** lidé získávali **lýko** a to pak sloužilo k výrobě provázků. Věřili byste, že se dá z **lýkovce** také vyrobit papír? Pokud víte, že se papír vyrábí ze dřeva, pak byste se jistě nedivili **lýkovcovému** papíru. Koneckonců kdysi se papír dělal ze starých hadrů, které k tomuto účelu sbírali po městech a vesnicích hadráři. **Lýkovec** míval i další využití. Z červených **lýkovcových** bobulí si malíři sami připravovali barvu k malování obrazů. Až tedy někde uvidíte starý namalovaný obraz, vzpomeňte si, že červená barva možná pochází právě z **lýkovce**. A také si pamatujte, že je **lýkovec** chráněný.

Co je lýkovec:

Proč si na lýkovec máš dát pozor:

Jak lýkovec poznáte:

Co se dá z lýkovce vyrobit:

Je lýkovec chráněný?

